Vydává: Občanské sdružení SpK o.s. ve spolupráci s OÚ Krompach, místními obyvateli a chalupáři jako občasník

č. 03/12 **březen 2012**

Zprávy z Obecního úřadu

V minulém čísle jsme psali, že obec chystá veřejnou schůzi na druhou polovinu března. Bohužel, obec termín posunula na 14.3.2012. Výsledky ze schůze Vám tak budeme moci sdělit až v příštím čísle.

Kal.

Setkání občanů se zastupiteli obce – 5.5.2012 v 16:00
V sobotu 5.5.2012 od 16 hodin svolává Obecní úřad setkání občanů jak trvale bydlících, tak i chalupářů. Setkání se bude konat v prostorách úřadu. **Na programu bude diskuse, jejímž cílem je dozvědět se od občanů jejich přání a podněty pro rozvoj obce.**

Podněty obyvatel a chalupářů k Plánu rozvoje obce.
Jednou z povinností každé obce a jejího vedení je mít zpracován „Plán rozvoje obce“.
Zastupitelstvo touto cestou žádá všechny trvale bydlící i chalupáře o nápady a podněty. Je třeba na tomto plánu spolupracovat a tím se podílet na formování budoucnosti obce. Pomozte obci svými nápady, přáními. Podněty je možno podávat buď písemně nebo osobně v úředních hodinách nebo do schránky na dveřích OÚ. Veškeré nápady budou vyhodnoceny a případně zapracovány do dlouhodobého Plánu rozvoje obce.

Jistě Vás zajímá, co se asi tak letos v obci chystá.

Tak tady je přehled plánovaných akcí pro letošní rok

Slavnost čarodějnic	30.4.2012
Společný koncert Pražského sboru ČVUT a Žitavského městského sboru	2.6.2012
Dětský den	někdy mezi 1. - 3.6.2012
Cyrilometodějské slavnosti	7.7.2012
Sobotní promítání filmů "u rybníka"- Krompašské léto	červenec, srpen
Buřtobraní - sousedské setkání	15.9.2012
Rozsvěcování vánočního stromku - sousedské setkání	první advent prosinec 2012
Andělské slavnosti	prosinec 2012
Vánoční promluva a mše	24. prosinec 2012

Co se událo?

První krompašský masopust – hurá.

Stalo se 19.2.2012 – Masopust v Krompachu

Mile mě překvapilo, jak děti z DD v Krompachu, jejich tety a strýc, tento den oslavili „Masopust“. V maskách chodili po vsi, zvonili zvonečky a nabízeli pamlsky, které sami upekli. U mne také byli a moc jim to slušelo. Pečivo bylo na pohled i chuť lákavé a dobré. Všem děkuji za skvělý nápad a přeji jim hodně dalších akcí a nápadů.

Přikládám z toho dne několik obrázků, ať i ostatní vidí, jaké to bylo. Jen tak dál.

Zdravím, teta Jarka Davidová

Co se událo a jak to dělají v okolí?

Masopust v Zákupech, aneb jak to dělá konkurence

Ve známé knize pana Jirotky Saturnin se dědeček-elektroinženýr chodí dívat na bouřku, neboli, jak elektřinu vyrábí „ konkurence“, my jsme se zase byli podívat, jak masopustní oslavy a oslavy vůbec chystá „konkurence“ v okolí, tj. byli jsme „opisovat“ nápady, které bychom mohli uplatnit např. při Cyrilometodějských slavnostech. I když masopustu v Zákupech moc počasí nepřálo, bylo tam v sobotu veselo, hrála kapela, probíhaly soutěže pro děti i dospělé, masky byly úžasné a ze stánků se linula vůně dobrot v podobě klobás, párků, zabijačkových lahůdek, opékaných oštěpků, teplé medoviny, perníků a dalších sladkostí a samozřejmě nechybělo točené pivo a limo, voněla káva,…Stánků s výrobky tradičních řemesel bylo také dost, takže bylo i co prohlížet a nakupovat. Takže masopust pořádaný Svazem chovatelů v Zákupech byl velmi vydařený a my jsme získali mnoho nápadů, jak zase obměnit zábavu na krompašských Cyrilometodějských slavnostech.

Kromě ostatní zábavy probíhala celý den i soutěž v hodu kládou pro muže a hodu válečkem pro ženy a děti.

A jak to dopadlo?

V mužích zvítězil v hodu kládou p.Kuchař – hodem 6,22 m.

V ženách zvítězila v hodu válečkem pí. Halušková – hodem 16,32m.

V dětech zvítězil v hodu válečkem Klíma – hodem 14,18m.

Kalitovi

Od thajského dopisovatele, známého krompašského cestovatele.

Není všechno zlato, co se třpytí.

Ahoj krompašáci.

Původně jsem chtěl psát o rybím trhu, pak jsem si přečetl poslední číslo Rozhledů a zjistil jsem, že jste tam přetiskli můj mail, kde je o rybím trhu již skoro všechno napsáno, tak jenom něco doplním a přidám fotografie a budu psát něco jiného. Rybí trh se koná denně včetně sobot a nedělí. Pouze má-li král, nebo někdo z královské rodiny narozeniny, tak je státní svátek a nikde se nepracuje, není škola a ani trhy nefungují. Zato večer jsou všude ohňostroje a veselice, takové poutě a na nich je k dostání taky všechno, takže je to vlastně také trh. Tady stačí kus louky, nebo udupaného plácku, pár beden a sbitých stolků a hned je z toho obchoďák pod širým nebem. Thajci

to milují a nakupují zde opravdu všechno. Od hotového jídla, přes syrové potraviny, ovoce a zeleninu, až k součástkám na skútry, k povlečení, nádobí, ke košťatům, drůbeži či knihám. Mezi tím chodí mniši, kteří jsou živi jen z toho, co jim kdo dá. Mniši jsou tu v obrovské úctě. V autobusu je musíš pustit i sednout. Takže je často vidět jak mnicha v oranžovém hábitu zastaví trhovkyně, šoupne mu do tašky rybu, mango či brambory, klekne si před ním mezi regály na šátek, skloní hlavu a něco mu říká. On nad ní drží ruce a něco pět minut mumlá. Podle mne asi něco v tom smyslu, jako ty potvoro, jestli budeš takhle hřešit, tak to budeš mít příště mnohem dražší, než za jednu rybu a mango. To zlehčuji. Tady je budhismus se vším všudy. S velkolepostí nádherných chrámů i nuzotou lidí v bídných chatrčích z vlnitého plechu. Školní docházka je zde povinná a do školy chodí děti v uniformách, aby se zde smazaly třídní rozdíly. Každý vyučovací den začíná společnou modlitbou a rozcvičkou na nádvoří. Tělesné tresty jsou ve školách běžné a jsou součástí budhistické výchovy. Děti jsou zde slušné a klapou jako hodinky. Když děti dospějí, tak jdou na vojnu, na krátkou dobu i holky. To je asi nějaký druh domobrany. No a kluci chodí ještě na nějaký čas povinně k mnichům. Oni tam chodí dobrovolně i dospělí chlapi, buď jako nějaké pokání, nebo chtějí pomoci očistit svou rodinu od zlých duchů či nemocí. Duchové jsou zde starostí číslo jedna. U každého baráku či chatrče je takový stánek, někde honosný a pozlacený, samé cingrlátko, u těch nuzných stačí pařez s vázou, kamenem a kytkou. A tam dávají své obětní dary a dárky duchům, aby si je nerozhněvali. Dary jsou jídlo, ovoce, pití, květiny a v noci hlavně světýlka. Když se začne stavět dům, tak tento svatostánek musí stát dřív, než se začnou hrabat základy, jinak by mohl být dům zakletý. Tyto svatostánky vyrábějí už i specializované firmy v různých velikostech a v různých provedeních, dovezou je a smontují na místě. Stojí i před každým hotelem. Zde běžné, pro nás nepochopitelné. No, nechme duchy radši být, aby do nás nějaký zlý a naštvaný nevskočil.

Teď o tom třpytivém lesku drahého kovu.
Čím je zde člověk déle, tak si všímá i jiných věcí, než oslnivé nádhery přírody a pláží, kouzla trhů pod širým nebem a dobrosrdečnosti místních lidí. Pomalu zjišťuje, že je to tu jako všude, že jsou tu lidé hodní a milí, ale také špindírové, vyčůránci a parchanti. Na trhu musíš dávat pozor, zda je jídlo čerstvé, podívat se na jakém vyjetém oleji to smaží, kolik po tom pod stolem leze much, někdy stačí podívat se prodavači na ruce a na prašivého psa, kterého předtím hladil a je ti jasné, že tady ne. Vybereš si na hromadě ananas a on ti do tašky šoupne jiný. Vystavená cena je za kilo a on ti řekne jednou tolik s tím, že je to za kus. Stejně tak v taxíku. Domluvíš si cenu, cestou chce ještě zaplatit za dálnici a v cíli ti řekne, že ta cena byla za osobu. V přístavu nastupuješ na loď a říkáš jméno přístavu, kam chceš jet, oni řeknou, že tam jedou, a pak tě odvezou někam úplně jinam a je jim to jedno. Hlavně, že jsi nastoupil a zaplatil. Vystoupit již nelze. Jednou ti lístek dají, jednou ne. Absolvovali jsme čtrnáctidenní výlet po nejkrásnějších ostrovech Thajska. Údajně nejhezčí je malinký ostrov Phi Phi. Je nádherný. Neexistuje zde motorová doprava, všude se chodí pěšky a taxíky jsou jen ruční káry, na kterých ti vozí kufry. Točil se zde i známý film s Leonardem Capriciem „Pláž“. Při vstupu na ostrov musíš v přístavu zaplatit poplatek 20 THB na čistotu ostrova, což je největší paradox. Je to tu opravdu krásné. Na první pohled. Nádherné pláže, bílý písek, slunce, průzračná voda, nádherné hotely. Na druhý pohled je to ovšem jiné. V hotelu je v koupelně všude plíseň a lezou tam sedmicentimetroví brouci. Veškeré odpady jsou svedeny do stružek a ty ústí do jedné velké strouhy, která je někde v rouře, někde zakrytá betonovými deskami. A toto všechno ústí přímo do moře. Celý ostrov páchne a jsou tam spousty komárů. Všude jsou hromady odpadků a suti. Nějaká čistička je zde absolutně neznámý pojem, pouze u nově budovaných hotelových komplexů toto už bude. Při odlivu je vidět do moře vtékající černé stoky močky, fekálií a špíny. Velký příliv a odliv s tím něco udělá, vše se rozmělní, vypláchne a spláchne. A tak pod azurovou oblohou, na hladině křišťálově průzračného adamanského moře plavou sračky a hajzlpapíry z místní povrchové kanalizace. A všichni se v tom koupou a turistický byznys jede na plné obrátky. U pobřeží není ani ryba, ta sem dopluje jen v nějakém omámení smyslů. Navíc místní vodní doprava spočívá ve velkých člunech, vybavených příšernými motory ze starých náklaďáků, vše domácí konstrukce, bez výfuku, co kus, to originál. Ze všeho teče olej a nafta. Někteří mají pod motory jakési kastroly na unikající nečistoty, asi je to předpis. Ty když se ale naplní, tak je stejně vylejí zase do moře. Vůbec si tu neváží krásy a čistoty, která zde je a dělají si do vlastního hnízda. Jestliže zde co nejdříve s ekologií něco nepodniknou, tak tu do pár let doslova shnijou. No a když chceš vidět opravdu panenskou přírodu, podmořský svět a průzračné moře, tak si musíš najmout právě tyto čoudící a zaolejované čluny a nechat se s nimi odvézt pár kilometrů na nějaké opuštěné skalisko a tam je to opravdu ráj. Ryby, chobotnice, želvy. Prostě vše, co v moři má být. Člověk má trochu pocit provinění, že i on právě svojí přítomností přispívá trochu k zániku tohoto ojedinělého kousku světa. No a bůh nás za to potrestal. Skoro všichni jsme tu dostali průjem, teploty a naskákaly nám opary. Z vody. Ne z pitné, tu pijeme jen balenou, ale z té mořské, okořeněné fekáliemi. Varuji každého, kdo by chtěl na tento ostrov jet, aby si to řádně rozmyslel. Potom jsme byli na ostrově Phuket a tam to bylo zase vše úplně obráceně. Hotel čisťoučký, pláže čisťoučké, voda bez chyby. A je to jen sedmdesát kilometrů od sebe. Co k tomu říct. Je to v lidech. Byli jsme ještě na dalších a dalších ostrovech, ale o tom se tu nechci rozepisovat, Rozhledy nejsou turistický průvodce. Někde to bylo dobré, jinde horší. Teď jsme zase doma V Pattayi, vylízali jsme si rány, opary zmizely a stolice se vrátila do pevného skupenství, tudíž je nám zase hej. No, je a není. Přece jen jsme tu v tom vedru už dlouho a zasteskne se. Po sněhulákovi, po rampouchu. Dnes je tu 36 stupňů. Takže krompašáci, užívejte si zimu, my si budeme užívat tepla. Abychom přežili, tak vy musíte topit a my zase chladit. Ono to vlastně vyjde nastejno.
Z Pattayi zdraví Jirka Pomahač.

Historické pohlednice

archiv: Panák.

Zajímavost – víte to?

Víte že každoročně vyhlašují Lesy České republiky jednu dřevinu stromem roku?¨
Pro rok 2012 se jím stal tis.
V Čechách je původním druhem tis červený. Dříve u nás rostl tis v daleko větším zastoupení než dnes.
Tisy mají v našich podmínkách keřovitý nebo stromovitý vzrůst, dosahují výšky přibližně 15 metrů. Jsou považovány za dlouhověké dřeviny a vyskytují se často ve vícekmenných formách. Rostlina, kromě plodového červeného míšku, je pro řadu živočichů i pro člověka prudce jedovatá. Proto se mu v minulosti říkalo strom smrti. Jedovatost způsobuje směs alkaloidů zvaná taxin. Z historie je známa řada případů otrav dobytka, zejména koní.
Na druhou stranu má tis nejtvrdší a nejtěžší dřevo za všech domácích jehličnanů. Kdysi se mu říkalo železné dřevo, protože latě vyrobené z tisu prý vydrží déle než kovové tyče. Také nejstarší známý dřevěný předmět vyrobený rukou člověka, kopí, jehož stáří se odhaduje na 50 tisíc let, je z tisu.
Kvůli své pružnosti bývalo tisové dřevo oblíbeno zejména na výrobu luků, kuší a dalších zbraní.

Ludmila Žlábková – Právo

Krompašský tis *Arch. Panák*

Pro kulturní nadšence – duben 2012 - Městské divadlo Nový Bor

Městské divadlo pondělí 2. dubna v 19:00
Divadelní spolek Frída
Sex, Drugs, Rock & Roll
Příběh neúspěšného herce, který se uchýlí ke zhýralému způsobu života.
Hrají: Bára Munzarová nebo Tereza Richterová, Radim Novák a Martin Trnavský.
Scénář a režie: Dodo Gombár
Představení získalo Cenu Alfréda Radoka.
vstupné: 250 Kč

Navrátilův sál čtvrtek 12. dubna v 18:00
PhDr. Vladislav Jindra
TROCHU HISTORIE NIKOHO NEZABIJE
LÁZEŇSTVÍ NA NOVOBORSKU a v CHOTOVICÍCH
přednáší PhDr. Vladislav Jindra přednáška o historii s promítáním
vstupné: 50 Kč

Městské divadlo pátek 13. dubna v 19:00
Nopoď
DRACULA Premiéra
Myslíte, že upíři jsou jen otázkou minulosti? Nebo se s nimi můžeme potkat každý den? Letos novoborští ochotníci přichází s temným příběhem z přelomu devatenáctého a dvacátého století. Připravili si vlastní dramatizaci slavného románu Brama Stokera.
Režie se ujala Judita Brožová.
vstupné: 70 Kč

Městské divadlo neděle 15. dubna v 19:00
Podještědští Pardálové uvádějí Bernard Slade
Divadlo bez zábradlí
KAŽDÝ ROK VE STEJNOU DOBU
Osudové setkání dvou lidí, on ženatý, ona vdaná. Brilantní komedie, která oslovila diváky na celém světě.
Režie: **Jiří Menzel**, Překlad: **Ivo T. Havlů** Hrají: **Veronika Freimanová, Zdeněk Žák**
vstupné: 250 Kč

Městské divadlo sobota 21. dubna v 10:00
Divadlo "M" zájezdová scéna Praha
O PRINCEZNĚ HANIČCE
Výpravná hudební pohádka o vílích kmotřičkách, které princeznu před zlým čarodějem zachránily. Na motivy českých národních pohádek napsala Marie Petrovská, vypravěč: Miroslav Moravec.
Vhodné pro děti od 3 let.
vstupné: 60 Kč

Pozor: změna programu vyhrazena

Tak zase trochu vesele

Žena dopije svoji ranní kávu a odchází z cukrárny, když si všimne podivného smutečního průvodu, který míří na blízký hřbitov.
Dlouhý černý pohřební vůz následuje 50 metrů za ním další dlouhý černý pohřební vůz.
Za druhým pohřebním vozem jde žena s pitbulem na vodítku.
Kousek za ní ji následuje asi 200 žen jdoucích za sebou v řadě.
Žena nemůže odolat té zvláštnosti. Opatrně přistoupí k ženě se psem a říká:
"Je mi opravdu líto vaší ztráty, a vím, že není vhodná chvíle, abych vás vyrušovala, ale nikdy jsem neviděla takový pohřeb.
Čí je to pohřeb?"
"Mého manžela."
"A co se mu stalo?"
Žena odpoví: "Můj pes ho napadl a zabil."
Ptá se dál: "A kdo je v tom druhém voze?"
Žena odpoví: "Moje tchyně. Snažila se pomoci mému manželovi, když vtom se pes obrátil proti ní."
Mezi oběma ženami se rozhostilo dusné a zamyšlené ticho.
"Můžu si půjčit toho psa?"
"Postavte se do řady..."

Různé:

Firma Jirmásek nabízí možnost koupě mléka a mléčných výrobků v Krompachu

Složení mléka naší krávy Jersey je 7% tuk, 4% bílkoviny. Mléko je žlutě zbarvené za karoténem a je vhodné k výrobě másla a sýrů.
domácí mléko plnotučné 15Kč/ 1litr /nepasterované/
domácí tvaroh plnotučná 27Kč/ 250g
domácí měkký sýr 27Kč/ 100g / výroba na objednávku.

Termíny rozvozu plynu pro rok 2012

p. Kořínek Vladimír tlf.: 487 862 390,
mob.: 777 174 836
31.3., 21.4., 12.5., 2.6., 23.6., 14.7., 4.8., 25.8., 15.9., 6.10., 27.10., 17.11., 8.12., 29.12.2012, 19.1.2013

Otevřeno: Po – Pa 7 – 10, 14 – 16, So 7 – 10

Koloniál „U GOGA“

Mařenice – křižovatka,potraviny, uzeniny, lahůdky

Ubytování v Krompachu

Restaurace „Na Vyhlídce“ telf:: 487 754 283, mob.:604 600 560

Jednotlivé příspěvky se nemusí shodovat s názorem redakce Krompašských rozhledů.

Pište na adresu: R.Kalita - Valy 75 (můžete vhodit do schránky na vrátkách), kalitovi@volny.cz, nebo na e-mail: spk_krompach@volny.cz , případně je možno Vaše příspěvky doručit do restaurace „Na Vyhlídce“ p. Vincíkovi.

KROMPAŠSKÉ ROZHLEDY Vydává Sdružení pro Krompach o.s., 471 57 Krompach 12, IČ: 28553161
Evidenční číslo MK: E 18130